

af bevidst hensynsløshed. Jeg finder derfor, at den udmålte straf af fængsel i 10 måneder er passende bestemt. Idet jeg endvidere kan tiltræde, at der under hensyn til de skærpende omstændigheder er fastsat en frakendelsestid på 8 år, stemmer jeg for at stadfæste dommen.

Den sjette dommer i sagen udtaler:

Af de grunde, der er anført af Straffelovrådet, mener jeg, at der ikke er anledning til generelt at skærpe straffniveauet for denne type lovovertrædelser, når det ikke sker i sammenhæng med en generel forhøjelse af straffniveauet i sager om spirituskørsel uden alvorlige følger i form af uagtsomt manddrab eller betydelig legemsbeskadigelse. Jeg finder, at kørslen i det foreliggende tilfælde er sket under så skærpende omstændigheder, at straffen på fængsel i 10 måneder og en frakendelsestid på 8 år efter det hidtidige sanktionsniveau må anses for passende. Med denne begrundelse stemmer også jeg for at stadfæste dommen.«

Den skærpede linje er siden fulgt op bl.a. i en Vestre Landsrets dom:

- Vestre Landsrets ankedom af 6. juni 1996 (U 1996.1222 V)
- fængsel i 1 år

En 20-årig tiltalt, der ikke tidligere var straffet af betydning for sagen, blev fundet skyldig i spirituskørsel efter færdselslovens § 53, stk. 2, samt i overtrædelse af bl.a. straffelovens § 241. Tiltalte, der ikke havde kørekort, havde i en brugsstjålet bil i et byområde og under eftersættelse af politiet kørt med en hastighed, der væsentlig oversteg den tilladte. Tiltalte var endvidere kørt over for rødt lys og havde under tilsidesættelse af ubetinget vigepligt påkørt en anden bil, hvorved en passager i denne bil blev dræbt, mens tre andre pådrog sig skader. Byretten udmålte straffen til fængsel i 8 måneder, og førerretten frakendtes i 6 år. Landsretten forhøjede under henvisning til U 1996.1017 H straffen til fængsel i 1 år og forlængede frakendelsestiden til 8 år. Landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at tiltalte, der ikke havde kørekort, i spirituspåvirket tilstand, i en brugsstjålet bil og under eftersættelse af politiet i et byområde kørte med en

hastighed, der væsentligt oversteg den tilladte, samtidig med, at tiltalte overtrådte andre af færdselslovens regler blandt andet ved at køre over for rødt lys for til sidst ikke at overholde sin ubetingede vigepligt og påkøre en anden bil, hvorved en passager i bilen blev dræbt og tre personer pådrog sig skader.

Den skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, som er sket i nyere retspraksis, har også fået betydning for strafudmålingen i tilsvarende forhold ved overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1. Efter denne bestemmelse må et motorrevet køretøj ikke føres af nogen, som på grund af mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager, er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde. Som eksempel kan nævnes følgende dom:

- Vestre Landsrets ankedom af 2. marts 1999 (U 1999.1078 V)
- fængsel i 10 måneder

Tiltalte, der var frakendt førerretten, førte personbil, selv om han på grund af mangel på søvn og påvirkning af opstemmende midler var ude af stand til at føre bil på fuldt betryggende måde. Under en overhaling med en efter forholdene for høj hastighed mistede han herredømmet over bilen, der forulykkede, og en passager blev dræbt, medens en anden blev alvorligt kvæstet. Byretten idømte tiltalte fængsel i 8 måneder. Landsretten udtalte, at den skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab og uagtsom legemsbeskadigelse i forbindelse med spirituskørsel, som var sket i nyere retspraksis, også burde komme til udtryk ved tilsvarende forhold i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1. Under hensyn til forholdets karakter og tiltaltes tidligere straffe for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden blev straffen forhøjet til fængsel i 10 måneder.

Såfremt der foreligger skærpende omstændigheder, herunder hvis tiltalte tidligere er straffet for spiritus- og promillekørsel, vil der være grundlag for at udmåle en væsentlig højere straf. Som eksempel herpå kan nævnes Østre Landsrets ankedom af 23. august 1995 (U 1995.948 Ø), som er afsagt forud for den højesteretsdom, der generelt øgede straffniveauet: